

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

III. Tertio tradit, quanta cura atque sollicitudo illi subeunda sit, qui gregem Christi pascat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

surgent filii in parentes, & morte eos afficient. Et eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem perseverauerit usque in finem, hic saluus erit. Linum namque & Cletum nihil legitur vn-

Nicæni Cō-
cilii Can. 4.

quam ex pontificali ministerio egisse potestatiue: sed quantum eis a beato Petro præcipiebatur, tantum solummodo agebant. Nam & in Canone legitur Nicæno: Episcopum namque conuenit maxime quidem ab omnibus qui sunt in prouincia, episcopis ordinari. Si autem hoc difficile fuerit, aut propter instantem necessitatem, aut propter itineris longitudinem; a tribus tamen omnimodis in idipsum conuenientibus, & absentibus quoque pari modo decernentibus, & per scripta consentientibus, tunc ordinatio celebretur. Firmitas autem eorum quæ geruntur per vnquamque prouinciam, metropolitano tribuatur episcopo. Omnia quoque maxima Concilia affirmant, eum non esse episcopum, qui minus quam a tribus episcopis, auctoritate etiam metropolitani, fuerit factus episcopus. Ideoque illos quos chorepiscopos vocatis, quia ab vno (vt audiuius) sunt episcopo, episcopos non esse, nec aliquid de pontificali priuilegio agere debere, perspicuum est. Quoniam si nomen non habent, quomodo officium possunt * habere? Si ergo episcopi non

Episcopus
non est qui
a minori nu-
mero, quam
a tribus epi-
scopis con-
secratur.

sunt, & presbyteri (quorum vicem gerunt, quia ad exemplum & formam septuaginta olim siebant) esse despiciunt, quid erunt? Profecto quod ratione caret, aut nihil, aut parum profus est. Si quis de his amplius, & quod fieri non debeant, voluerit scire, legat prædictorum apostolicorum decreta, & ibi reperiet. De quibus aliqua & hic inferere, dignum duximus.

Damasi sci-
licet & Le-
onis.
Damasi pa-
pæ epistola
i v.

III.

Ioan. x.

Si Domini desideramus esse discipuli, ipsius imitemur vestigia, vt de nobis dicatur: *Ego sum pastor bonus, & agnosco oves meas, & voco eas nominatim, & cognoscunt me meæ; & reliqua.* Et iterum, monente dominicæ vocis imperio,

Ioan. vi.

quo beatissimus apostolus Petrus trina repetitione mysticæ sanctiōnis imbuitur, vt Christi oves, qui Christum amat, diligenter & cum magna cura pascat, quoniam ipsius sanctæ sedis (cui per abundantiam diuinæ gratiæ præsumus)* ipsius amore & reuerentia cohortamur, vt tantæ superstitionis, quæ nullius (vt sæpe dictum est)

fulci-

fulcitur auctoritate, periculum (quantum possumus) declinemus, ne beati magistri nostri Petri summi apostoli dilectio, qua se amatorem Dei esse testatus est, vana inueniatur in nobis: quoniam omnis negligenter pascens toties commendatum sibi dominicum gregem, conuincitur summum non amare pastorem, nec eius velle se discipulum fieri, cuius exempla negligit imitari. Nam gratia prorsus maior acquiritur, si de commissis ouibus lucrum offerat Domino sollicitudo pastoris. Nam & beatum Iacob, qui pro vxoribus diu feruierat, dixisse meminimus: *Viginti annis fui tecum: oues tuæ & capræ steriles non fuerunt: arietes gregis tui non comedi, nec captum a bestia ostendi tibi: ego damnum omne reddebam, & quidquid furto perierat, a me exigebas. Die noctuque æstu urebar & gelu, fugiebat somnus ab oculis meis.* Si igitur sic laborat & vigilat, qui pascit oues Laban, quanto labore, quantisque vigiliis debet intendere, qui pascit oues Dei? Sed in his omnibus ipse nos instruat, qui pro suis dedit ouibus animam, & adiuuet nos, vt de his qui nobis commisi sunt, fructum multiplicem, ac mensuram supereffluentem ad æterna gaudia reportare concedat: tantusque nos beati Petri apostolorum principis amor accendat, vt in ouili ipsius, cui omnes creaturæ sunt traditæ, omnes taliter errantes, & illicita atque prohibita præsumentes, sanctis vestris studiis summo redintegrare cum desiderio festinetis, * qualiter animæ precioso Christi sanguine redemptæ, eorum non depereant deceptio-
* quate-
nus ne. Restat etiam, quod per ostium hi nequaquam subintrarunt, quia non habebant ostium per quod ingrederentur: quia (vt dictum est) si nec episcopi sunt, & plusquam presbyteri esse ambiunt, per quod ostium intrabunt? cum hi tantum duo ordines in ecclesia legantur, nec amplius ad pastorale officium aliquod patet ostium, per quod pastor intret. Audite fratres non me, sed ipsam veritatem dicentem: *Qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde, ille fur est & latro,* & reliqua. Cum etiam egregius prædicator dicat: *Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id quod positum est:* prædicta duo fundamenta in ecclesia tantummodo posita inueniantur, quidquid amplius in his positum inuenitur, stare nullatenus poterit. Et ideo cum omnibus suis fundamentis, actionibus at-

Concil. Tom. 12.

A a a a

que radicibus vt euellatur, necesse est, ita vt amplius nec pullulare, nec germinare valeat. Non ergo generet, & non faciat vobis, fratres, toties repetita locutio fastidium; quia summa necessitas est sæpius prohiberi quod toties illicite vsurpatur: & quoniam veritas sæpius exagitata, magis splendescit in lucem; & quod toties repetendo admonetur, minus vsurpatur. Super his enim multa iam ab antecessoribus nostris dicta sunt: a quibus ipsi, sicut nunc a nobis, ita olim ab ipsis damnati & prohibiti sunt: ideo sæpius repetentes, omnes monemus, vt vitentur huiusmodi, & a talibus se abstineant, qui noluerint vna cum eis a sacerdotali ministerio, vt rebelles, fieri alieni. Quod ita demum probare poterimus, si tales extirpare, & non eis fauere, decertaueritis: & ita in postmodum de tali querela cessabit: quia contumeliæ studio fit, quidquid interdictum toties vsurpatur. Omnia hæc decretalia, & cunctorum decessorum nostrorum constituta, quæ de ecclesiasticis ordinibus & Canonum promulgata sunt disciplinis, ita vobis & omnibus episcopis, ac cunctis generaliter sacerdotibus custodiri debere mandamus, vt si quis in illa commiserit, veniam sibi deinceps nouerit denegari: quoniam occurreret veritas, si falsitas displiceret. Et merito nos, qui summa ecclesiæ tenere debemus gubernacula, causa respicit, si silentio faueamus errori. Data * XIII. Kalendas Augusti, * Iustino sexto & Narsete vi-

* 211.
* Euseb.
mano

ris clarissimis consulibus.

N O T A.

Hanc epistolam commentitiam esse probatur.

^a *Epistola.*] Hanc epistolam ab aliquo impostore sub nomine Ioannis papæ tertii post obitum illius suppositam fuisse, multis argumentis ostendi potest. Primo, quod sub consulatu Iustini sexto, decimo quarto Kalendas Augusti, anno septimo Iustini, & 572. Christi scripta fuisse reperiatur, quo tempore Ioannes papa iam in viuis esse desierat. Secundo, quod nota consulari insignita sit, qua his temporibus epistolæ pontificiæ consignari desierant. Tertio, quod in ea scribatur, Linum & Clerum fuisse tantum chorepiscopos; quos tamen omnis pene antiquitas scriptorum optimorum, vt in notis ad vitas eorundem pontificum diximus, pro veris pontificibus agnouit. Taceo quod nomen chorepiscoporum, de quorum munere integra epistola scripta est, in Gallia & Germania plane abolitum fuerit. Hoc vnum dumtaxat sanctissimi pontificis scriptum commentitium, germanis eiusdem epistolis deperditis, extare, vehementer est dolendum. Vide Baronium anno 572. num. 3.